

**การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1**

**Action Research for the development of Reading Literacy Competency
of Mathayomsuksa 3 students at Chumchonbanthasaad School**

Under Loei Primary Educational Service Area Office 1

ปลายมาศ ก้อนคำ¹ ภัทรพร เกษสังข์² นฤมล ศักดิ์ปกรณกานต์³

Plaimas Koncom¹, Pattharporn Kessung² and Narumon Sakpakornkan³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน 2) ศึกษาความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน โดยการวิจัยปฏิบัติการ 3) ศึกษาและเปรียบเทียบผลการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน ระหว่างก่อนการพัฒนา กับหลังการพัฒนา และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยเป็นนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์คะแนน ร้อยละ 60 ของแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะที่ 2 บุรณาการและตีความ จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความบกพร่องสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่านสมรรถนะที่ 2 บุรณาการและตีความ (ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนา) แบบทดสอบย่อยท้ายวงจร แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบประเด็นในการสนทนากลุ่ม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และแบบบันทึกหลังการสอนของครู สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิตินอนพาราเมตริกซ์ โดยใช้แบบจับคู่ของวิลคอกซัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหา พบว่า นักเรียนไม่ได้ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการจัดกิจกรรมการสอนของครูไม่หลากหลาย ไม่มีสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย และจากการสำรวจความบกพร่องโดยการทำแบบทดสอบความบกพร่องสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความบกพร่องสมรรถนะที่ 2 สมรรถนะการบูรณาการและตีความมากที่สุด

2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของคาดหวังให้นักเรียนมีสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ในสมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความที่สูงขึ้น ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ควรไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 แนวทางการพัฒนาควรพัฒนาตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PANORAMA การสอนอ่านเทคนิค SQ3R และรูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

²รองศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

3. ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนา 3 วงจร พบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 ทั้งหมด 28 คน คิดเป็นร้อยละ 82.14 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย และผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ด้านสมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความของนักเรียนหลังพัฒนาสูงกว่าก่อนพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ การรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน บูรณาการและตีความ

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to explore the problem state of students in the reading literacy competency, 2) to obtain the expectation and development of guidelines, 3) to determine and compare the result of students' reading literacy development between before and after the development, and 4) to study the students' satisfaction towards the learning activities of students' reading literacy development. The target group used in research was 28 Mathayomsuksa 3 students at Chumchonbantasaad school under Loei Primary Educational Service Area office 1 by purposive random sampling, who did not pass the criteria score 60 percent of integrated and interpretative reading literacy competency aspect 2. The research instruments consisted of a survey testing of defects, learning plans, the tests of reading literacy competency, ended-loop test, a questionnaire for satisfaction, focus group discussion form, in-depth interview form, a form of observed behavior, and the record after teaching. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and Wilcoxon matched pairs signed rank test.

The findings were showed as follows:

1. Results of the problem state were students did not have continuous development, teaching methods without modern teaching media. A survey of defects found that students were poor in integrated and interpretative competency aspect 2 at the highest level.

2. The Expectation of stakeholders required students to increase in reading literacy and passed the criteria 60 percent. Students must pass 70 percent of all students. The development of integrated and interpretative reading literacy competency aspect 2 was instantly required. The development guidelines such as various activities, learning management in 21st century: PANORAMA, SQ3R, inquiry teaching method, and cooperative learning method.

3. Results of the 3 development cycles found that 23 students passed the criteria score 60 percent at 82.14 percent of all target students. The comparison between before and after the development of students' reading literacy was obviously revealed that after the development the students gained more reading literacy competency aspect 2 than those of before at .01 level significance.

4. The students were satisfied with the reading literacy competency development at a high level.

Keywords: Reading literacy, Reading literacy competency, Integrated and interpretative competency aspect

ภูมิหลัง

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 นี้ การติดต่อสื่อสาร และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ของคนในสังคมโลก ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว หลากหลาย และกว้างขวาง ดังที่ เอมอร์ เนียมน้อย (2551, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ผู้รับสาร ในยุคนี้จำเป็นต้องเป็นผู้รู้จักคิด พิจารณา แยกแยะ และ ประเมินข้อมูลข่าวสาร หรือเรื่องราวเหล่านั้นได้ว่ามีความถูกต้อง เป็นเหตุเป็นผล ผู้ที่มีความสามารถประเมินคุณค่าของสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีทักษะในด้านการรับสารโดยเฉพาะการอ่าน สอดคล้องกับ นัยนา อรรถนาทร (2544, หน้า 3) ที่กล่าวไว้ว่า การอ่าน มีความสำคัญต่อคนเรามาก เพราะว่าการอ่านเป็นช่องทางการรับรู้ที่สามารถเลือกรับและแสวงหาได้ตามโอกาสที่ต้องการ ประกอบกับ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 21-25) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสาระการอ่าน ไว้ดังนี้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็น ทำนองเสนาะได้ถูกต้องเข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน นัยนา อรรถนาทร (2544, หน้า 54) ได้กล่าวถึง ทักษะการอ่านที่สามารถฝึกฝนได้ โดยการสร้างความสามารถในการอ่าน จะต้องฝึกให้เกิดทักษะ 5 ชั้น คือ 1) อ่านออก เกิดจากการเรียนได้รับการฝึกฝนตั้งแต่เด็กๆ ให้สามารถอ่านออกเสียง เพื่อให้รู้ว่าอ่านออกหรือไม่ 2) อ่านคล่อง เป็นการอ่านที่ออกเสียงชัดเจน ถูกต้องตามอักขรวิธี ตลอดจนจนการเว้นวรรคตอนถูกต้อง คล่องแคล่วและรวดเร็ว 3) อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องจับใจความสำคัญได้ สามารถสรุปความรู้จากสิ่งที่อ่าน สามารถตอบคำถามได้ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ 4) อ่านแล้วสามารถวิเคราะห์ได้ สามารถแยกชนิดของข้อความได้ คือ สามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็นได้ สามารถเข้าใจความคิดและปรัชญาของผู้เขียนได้ 5) อ่านแล้วสามารถตีความหรือวิจารณ์สารได้

เป็นการอ่านระดับสูงขึ้น ผู้อ่านต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ มาประกอบการตีความ สิ่งที่จะช่วยให้ตีความได้ดี คือ ต้องรู้ค่าให้มากพอ จนสามารถเข้าใจได้ว่าผู้เขียน หมายความว่าอย่างไร มีความหมายอะไรซ่อนเร้นแฝง อยู่ในถ้อยคำ ในประโยคหรือข้อความที่อ่าน

โครงการประเมินผลการศึกษา นักเรียนร่วมกับ นานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพ ระบบการศึกษาของประเทศต่างๆ ในการเตรียมความพร้อม ให้ประชาชนมีศักยภาพ หรือ ความสามารถพื้นฐานที่ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง จุดมุ่งหมายหลักของ PISA คือ การมองไปถึงอนาคต PISA จึงเน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนที่จะใช้ ความรู้ และทักษะเพื่อเผชิญกับโลก หรือใช้แก้ปัญหาใน ชีวิตจริง มากกว่าการประเมินความรู้ที่ได้เรียนตาม หลักสูตรในโรงเรียน ตัวชี้วัดอนาคตที่สำคัญในการ ประเมิน มี 3 ด้านเท่านั้น ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่าน (Reading literacy) การรู้เรื่องคณิตศาสตร์ (Mathematical literacy) และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ (Scientific literacy) (ศตรัฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์, 2555, หน้า 6) และจากผลการประเมิน ตามโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA (Programme for International Student Assessment) ที่ทำการประเมินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2555 พบว่า ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่านของประเทศไทยมี คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับ นานาชาติในทุกๆ ครั้งที่มีการประเมิน และเมื่อเปรียบเทียบ การอ่านตามหลักสูตรฯ กับการรู้เรื่องการอ่านตามแนว (PISA) แล้วพบว่า การอ่านตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานนั้นเป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านสร้างความหมาย หรือพัฒนาการตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้ หัวข้อเรื่อง จุดประสงค์ของการอ่าน ขั้นตอนการอ่าน เตรียมการอ่าน อ่านแสดงความคิดเห็น อ่านสำรวจ ขยายความคิด ส่วนการรู้เรื่องการอ่านตามแนว PISA

นั้น PISA จะใช้คำว่า การรู้เรื่องการอ่านแทน คำว่า การอ่าน เพราะการอ่านตามความเข้าใจโดยทั่วไปจะมีความหมายของการอ่านออก บอกความหมายของคำ แต่ PISA วัดครอบคลุมทั้งกว้าง และลึกตลอดจนมีเป้าหมายกลุ่มนักเรียนที่แตกต่างกัน (สุวิทย์ สารเงิน, 2558)

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556-2558 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด ราชวิทยาลัยมาตรฐานสาระการอ่าน (ท 1.1) พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาดในปีการศึกษา 2556 ต่ำกว่าระดับจังหวัดและระดับประเทศ นอกจากนี้ผลต่างค่าคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนกับระดับประเทศเพียงในปีการศึกษา 2557-2558 สูงขึ้นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือ 0.48 และ 0.29 ตามลำดับ อีกทั้งผลคะแนนในมาตรฐานสาระการอ่านในปีการศึกษา 2556-2558 ยังต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 และโรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาดตั้งเกณฑ์มุ่งหวังไว้ (โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด, 2558, หน้า 21-26)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนจำเป็นต้องรีบดำเนินการพัฒนา และการพัฒนาให้สมรรถนะนั้นเกิดขึ้นจำเป็นต้องใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับปัญหาที่แท้จริง ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านจึงต้องอาศัยการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) ที่เป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัย โดยมีการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องมีแนวทางไม่แน่นอนหมุนเวียนตลอดเวลาตามผลการพัฒนาเน้นผลที่เกิดขึ้นบรรลุตามเป้าหมาย ตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart (1998, pp. 9-15 อ้างถึงใน ภัทราพร เกษสังข์, 2559, หน้า 30) ที่ได้ปรับรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการของเคอร์ท เลวิน แต่ละขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกันและพัฒนาต่อเนื่องกันเป็นวงจรแบบเกลียวสว่าน ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติและการสังเกตการณ์ และการสะท้อนผลอย่างรอบคอบเป็นระบบ การวิจัย

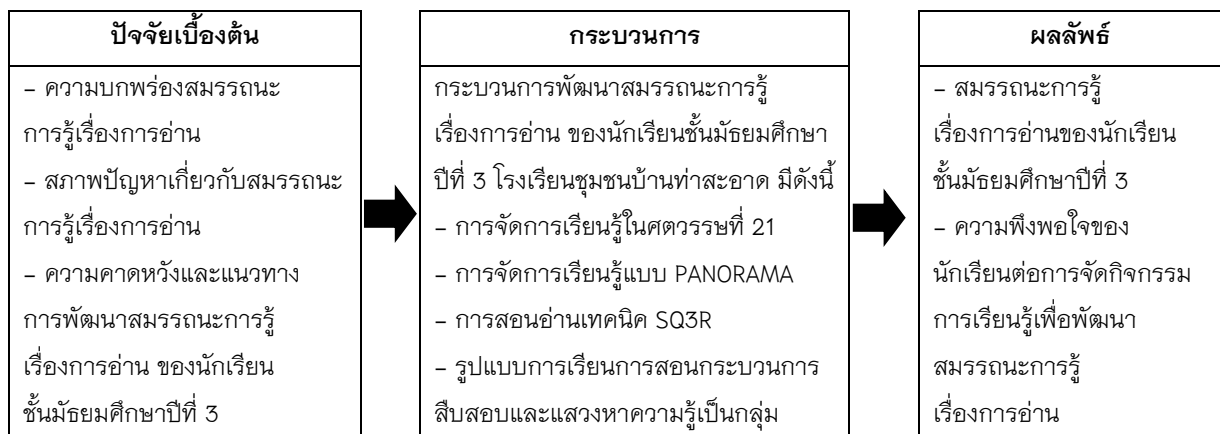
ปฏิบัติการจึงเหมาะสมแก่การพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านยังเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นเหมือนประตูสู่การเรียนรู้ในเรื่องอื่นๆ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นด้วย หากผู้เรียนไม่เข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ไม่สามารถบูรณาการตีความได้ และไม่สามารถสะท้อน ประเมินตัดสินใจแก้ปัญหาเรื่องนั้นๆ ได้ ก็ไม่มีพื้นฐานในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เร็วยิ่งยวดในอนาคตข้างหน้าได้อันจะส่งผลถึงการดำเนินชีวิตในสังคมในภายภาคหน้าด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านให้นักเรียนมีระดับความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน โดยการวิจัยปฏิบัติการ
3. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาและเปรียบเทียบสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน ระหว่างก่อนกับหลังการพัฒนา
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลย เขต 1 กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 28 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยเป็นนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 ของแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะที่ 2 บุรณาการและตีความ ซึ่งเป็นสมรรถนะที่นักเรียนมีปัญหาอันดับแรกของสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน (วัดจากแบบทดสอบความบกพร่องสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาสภาพปัญหา ความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาการเกี่ยวกับสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.1 เครื่องมือเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบทดสอบความบกพร่องสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบทดสอบปรนัยและอัตนัย โดยยึดความคิดรวบยอดและนิยามศัพท์ของสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน จำนวน 1 ฉบับ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

1.2 เครื่องมือเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบประเด็นในการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion), แบบสัมภาษณ์เชิงลึก นักเรียน ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ครู นักเรียน ใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลและเปรียบเทียบผลการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน ได้แก่ แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะที่ 2 บุรณาการและตีความ (ก่อนการพัฒนาและหลังการพัฒนา) แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบย่อยท้ายวงจร แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบบันทึกหลังการสอนของครู มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.23-0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.23-0.67 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตรวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.715

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน คือ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูลและปรับปรุงเป็นระยะๆ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการของ Kemmis and McTaggart มาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย กระทำซ้ำตามวงจร จนกว่านักเรียนจะเกิดการพัฒนา สมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ดำเนินการนำแบบทดสอบความบกพร่อง สมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด นำมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย เพื่อตรวจสอบหาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านที่เป็นปัญหา ซึ่งพบว่าในสมรรถนะที่ 2 สมรรถนะการบูรณาการและตีความเป็นสมรรถนะที่นักเรียนมีความบกพร่องมากที่สุดก็จะนำสมรรถนะนี้ไปพัฒนาในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนการพัฒนา สมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ได้จากการศึกษา เอกสารและผลการสัมภาษณ์ในระยะที่ 1 จากนั้นให้นักเรียนทำการทดสอบย่อยท้ายวงจรถัดไป หลังจากดำเนินการ พัฒนาลิ้นสุด นักเรียนทำแบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ก่อนพัฒนาและหลังการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติอนุพาราเมตริกซ์ โดยใช้แบบจับคู่ของวิลคอกชัน เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะ การรู้เรื่องการอ่าน ระหว่างก่อนและหลังพัฒนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ระยะที่ 3 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการรู้ เรื่องการอ่าน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และนำ คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ ไปวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการพัฒนาสมรรถนะ

การรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหา พบว่า นักเรียนไม่ได้ ถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นักเรียนไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการรู้เรื่องการอ่าน นักเรียนไม่สนใจเรียนเนื่องจาก การจัดกิจกรรมการสอนของครูส่วนใหญ่เป็นการบรรยาย ไม่มีสื่อการเรียนรู้อื่นที่ทันสมัย และจากการสำรวจความ บกพร่องโดยการทำแบบทดสอบความบกพร่องสมรรถนะ การรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความบกพร่องสมรรถนะที่ 2 สมรรถนะ การบูรณาการและตีความเป็นมากที่สุด

2. ผลการความคาดหวังและแนวทางในการพัฒนา การรู้เรื่องการอ่าน พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องคาดหวังให้ ให้นักเรียนมีสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ในสมรรถนะ ที่ 2 การบูรณาการและตีความเป็นที่สูงขึ้น ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ควรไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 การพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน จึงควรพัฒนาสมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความเป็นอย่างเร่งด่วน แนวทางการพัฒนา ได้แก่ ครูควรจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PANORAMA การสอนอ่านเทคนิค SQ3R และรูปแบบการเรียนการสอน กระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและครูเป็นที่ปรึกษา กระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์โดยการ จัดกิจกรรมกลุ่ม ฝึกนักเรียนตั้งคำถามจากบทอ่าน

3. ผลการพัฒนาพบว่า ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนา 3 วงจร โดยพบว่า นักเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 60 ทั้งหมด 23 คน คิดเป็นร้อยละ 82.14 ของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย และผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ด้านสมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความเป็นนักเรียน หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 1 ผู้วิจัยสามารถสรุป ได้ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนไม่เห็นถึงความสำคัญของการรู้เรื่องการอ่าน บทอ่านบางเรื่องยากเกินกว่าที่นักเรียนจะเข้าใจและตีความได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนไม่ได้ถูกพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องผลการวิจัยของ นันทะนา สีหะพงษ์ (2555, หน้า 106) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้กล่าวว่า การสอนส่วนใหญ่ใช้การบรรยายครูไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นักเรียนไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมการทดลอง นักเรียนขาดการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่อง และตัวนักเรียนจึงขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งด้วยการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ว่าสาเหตุหลักเกิดจากครูผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลทำให้นักเรียนขาดสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน

1.2 ผลการสำรวจความบกพร่องสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 32 คน พบว่า นักเรียนมีความบกพร่องสมรรถนะที่ 2 สมรรถนะการบูรณาการและตีความ มากที่สุด รองลงมาคือ สมรรถนะที่ 3 สมรรถนะการสะท้อนและประเมิน และมีความบกพร่องน้อยที่สุด คือ สมรรถนะที่ 1 สมรรถนะการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่ได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ตีความ แปลความจากเรื่องที่อ่านบ่อยๆ อีกทั้งครูผู้สอน

คงไม่ได้ให้ความใส่ใจในเนื้อหาเนื้อมากพอ แต่จะมุ่งสอนเรื่องที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายๆ สอดคล้องกับดารกา วรรณวิช (2554, หน้า 80) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องทักษะการอ่านตีความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ (E-Learning) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การอ่านให้เข้าใจและสามารถตีความเรื่องที่อ่านได้นับว่าเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดของการอ่าน เพราะถ้ามีความเข้าใจและสามารถตีความในการอ่านได้ก็จะสามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเรื่องการอ่านได้เนื่องจากครูยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีบรรยาย อธิบาย วิพากษ์วิจารณ์เพียงผู้เดียว การจัดการเรียนการสอนครูจะมุ่งเนื้อหามากกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ครูขาดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเหมาะสมซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

2. ผลการศึกษาความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้คาดหวังให้นักเรียนผ่านเกณฑ์สมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านที่เกณฑ์ร้อยละ 60 ซึ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้จากวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายในด้านการรู้เรื่องการอ่านโดยเฉพาะสมรรถนะที่อ่อน คือ สมรรถนะการบูรณาการและตีความ ซึ่งแนวทางในการดำเนินการพัฒนาครูจะต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลายโดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและครูต้องคอยเป็นที่ปรึกษา กระตุ้นให้นักเรียนได้คิดด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม ให้อ่านบทอ่านที่ง่ายไล่ระดับจนถึงยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยการศึกษาการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผล PISA ของ ญัฐิตา โยธา (2559, หน้า 172-173) มีผลการวิเคราะห์ว่า โมเดลองค์ประกอบตัวบ่งชี้การส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผล

PISA ของครูผู้สอนนั้น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับ จากมากไปน้อย คือ ด้านกลยุทธ์การสอน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดประเมินผล ด้านการใช้สื่อและนวัตกรรม ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ตามลำดับ

3. ผลการพัฒนาและเปรียบเทียบสมรรถนะการรู้เรื่อง การอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่าง ก่อนกับหลังการพัฒนา ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

3.1 ผลการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่อง การอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนา ทั้งสิ้น 3 วงจรปฏิบัติการ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ทดสอบย่อยท้ายวงจร เพื่อวัดการรู้เรื่อง การอ่าน สมรรถนะ บูรณาการและตีความ ของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบ ย่อยท้าย โดยพบว่า สมรรถนะการรู้เรื่อง การอ่าน สมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาดมีการ พัฒนาขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนได้ถูกจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่ หลากหลาย อีกทั้งได้ทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งนักเรียนได้เกิด การระดมความคิด ช่วยกันทำงานให้สำเร็จเป็นคู่มือและเป็นกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนเรียนอยู่ในกลุ่มปานกลางและ อ่อน มีพัฒนาการรู้เรื่อง การอ่านที่ดีขึ้น ส่วนนักเรียน กลุ่มเก่งก็พัฒนาการรู้เรื่อง การอ่านที่ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม สอดคล้องกับ สดสวย กาวี (2549, หน้า 61-62) ที่ได้ ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ สำคัญให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้กล่าวไว้ ว่าแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ทำให้มี การช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเด็กเรียนเก่งและ เรียนอ่อน กิจกรรมการสอนเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ด้วยตนเอง โดยเริ่มฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากง่ายไปหายาก ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีส่งผล ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้น

3.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการรู้เรื่อง การอ่าน สมรรถนะบูรณาการและตีความระหว่างก่อน และหลังพัฒนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของสมรรถนะการรู้เรื่อง การอ่าน สมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้มีการสำรวจ ความบกพร่องเกี่ยวกับสมรรถนะการรู้เรื่อง การอ่าน ก่อนดำเนินการพัฒนา ทำให้ทราบถึงความบกพร่อง และปัญหาของนักเรียน ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมา พิจารณาวิเคราะห์ตัวชี้วัดกับเนื้อหาที่จะใช้สอนกับ ตัวชี้วัดและสารถการเรียนรู้แกนกลางตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีเนื้อหาเหมาะสมในการพัฒนา นักเรียน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ศึกษาปัญหา ความคาดหวัง และแนวทางการพัฒนา ทำให้ทราบถึงปัญหาและ ความต้องการของนักเรียนแล้วนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เหมาะสมและตอบสนองของความต้องการและความสนใจ ของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านแบบ PANORAMA รูปแบบ การสอนอ่านแบบ SQ3R และรูปแบบกระบวนการ สืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group investigation instructional model) ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้เป็นลำดับ ชั้นตอนอยู่บ่อยๆ และได้ฝึกอ่านตามขั้นตอนจนเกิด ความชำนาญในแต่ละรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ ปัจฉิมาพร อัครรัตน์ (2540, หน้า 45-46) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ นักเรียน ผลการวิจัยพบว่า แม้ไม่ได้ใช้แบบฝึกในการ อ่าน เมื่อนักเรียนได้กลับมาอ่านอีกครั้งก็สามารถทำ ตามลำดับขั้นตอนของรูปแบบการสอนอ่านที่เคยจัด ประสบการเรียนรู้ไปได้อย่างถูกต้องทุกขั้นตอน ซึ่งเป็น ผลจากการได้ฝึกอ่านอย่างต่อเนื่องทำให้นักเรียนเกิด ความชำนาญ และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านที่ ก้าวหน้าขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ รูปแบบวิจัยปฏิบัติการของเคมมิสและแม็คเท็คการ์ท (Kemmis and McTaggart) ที่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ได้หลายวงจรปฏิบัติการ หลังจากดำเนินการ แต่ละวงจรปฏิบัติการแล้วมีการสรุปปัญหาและแนวทางแก้ไข แล้วนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวงจรปฏิบัติการต่อไป ส่งผลให้นักเรียนมีสมรรถนะการบูรณาการและตีความที่ดีขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นิรันดร จันลาวงค์ (2558, หน้า 181-182) ที่พบว่า การใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ ทำให้สามารถพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยได้พัฒนาการอ่านจับใจความ 5 วงรอบ โดยนักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งถ้าวงรอบใดมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ก็จะพัฒนาในช่วงนอกเวลาเรียน ปรับปรุงแก้ไขพัฒนาจนนักเรียนสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการพัฒนา โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยใช้รูปแบบวิจัยปฏิบัติการในการพัฒนาสมรรถนะบูรณาการและตีความซึ่งกระบวนการพัฒนาส่วนหนึ่งได้มาจากความต้องการของนักเรียน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ได้เผชิญปัญหาาร่วมกับจนเกิดสมรรถนะการบูรณาการและตีความ มีสื่อการเรียนบทอ่านที่หลากหลายและเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การทดสอบย่อยทำวงจรรักเรียนทราบผลการทดสอบทันที รวมทั้งมีครูคอยเอาใจใส่ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ตลอดจนมีพัฒนาการสมรรถนะการบูรณาการและตีความที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ อุษา ปัญญ์อ้าย (2556, หน้า 98) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคนิคเอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน วิชาชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน วิชาชีววิทยา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการสร้างความแปลกใหม่ให้กับนักเรียน จึงช่วย

สร้างความสนใจ และทำให้นักเรียนอยากเรียนรู้ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น นอกจากนี้แต่ละขั้นตอนของการสอนได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้มากขึ้น ผลักให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนเริ่มการดำเนินการพัฒนาผู้วิจัยต้องมั่นใจก่อนว่านักเรียนมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะพัฒนาอย่างน้อยเพียงใด เพราะนักเรียนควรมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานให้ดีเสียก่อน โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่อ่อน ผู้วิจัยควรให้ความเอาใจใส่ให้มาก และหาเวลาสอนซ่อมเสริมนอกเวลาอย่างสม่ำเสมอ

2. การดำเนินการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะที่ 2 การบูรณาการและตีความได้นำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มาพัฒนาให้นักเรียน ซึ่งมีรูปแบบการสอนอ่านแบบ PANORAMA รูปแบบการสอนอ่านแบบ SQ3R และรูปแบบกระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group investigation instructional model) เมื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วสามารถพัฒนาการรู้เรื่องการอ่าน สมรรถนะการบูรณาการและตีความของนักเรียนให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น ดังนั้นจึงเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้เรื่องการอ่าน ในชั้นเรียนของครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี

3. จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนพบว่า ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำที่สุด โดยเฉพาะประเด็นห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการจัดกิจกรรม ดังนั้น ผู้วิจัยควรเตรียมสื่อและอุปกรณ์ให้พร้อม และต้องตรวจสอบดูความเรียบร้อย ความปลอดภัยของสื่ออุปกรณ์ด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยควรสร้างบรรยากาศของห้องเรียนให้มีอากาศถ่ายเท มีสื่อเทคโนโลยีให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน

4. จากปัญหาการดำเนินการพัฒนา พบว่า นักเรียนในกลุ่มอ่อน เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนช้ากว่านักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลาง ผู้วิจัยจึงควรเอาใจใส่นักเรียนกลุ่มนี้ และคอยกระตุ้นนักเรียนทุกคนให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์และตีความให้พัฒนายิ่งขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในสมรรถนะการอ่านในระดับที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการเริ่มพัฒนานักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยที่ไม่มีการสอนปรับพื้นฐาน ความรู้เรื่องสมรรถนะการบูรณาการและตีความมาก่อน ทำให้ยากต่อการดำเนินการพัฒนาในเวลาจำกัด ผู้วิจัยจึงต้องสอนซ่อมเสริมตลอด ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านให้กับนักเรียนทุกระดับชั้นและต่อเนื่องกัน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

ณัฐิตา โยธา. (2559). *การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผล PISA*.

วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ดารกา วรณวนิช. (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ทักษะการอ่านตีความ*

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ (E-Learning).

วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 4(2), 79-85.

ชตรัฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์. (2555). *เอกสารประกอบการอบรมเรื่องการรู้เรื่องการอ่านตามแนว PISA*. กรุงเทพฯ:

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานสระแก้ว เขต 1.

นันทนา สีหะพงษ์. (2555). *การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ*

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

เลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

นัยนา อรรถจนาท. (2544). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

นิรันดร จันลาวงศ์. (2558). *วิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้*

ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทรายคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ปัจฉิมาพร อับการรัตน์. (2540). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน*

เป็นสื่อในการสอนอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุดรธานีพิทยาคม จังหวัดอุดรธานี.

วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

2. จากการสำรวจความบกพร่องสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน พบว่า นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ในสมรรถนะที่ 3 สมรรถนะการสะท้อนและประเมินด้วย ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่าน ในสมรรถนะที่ 3 การสะท้อนและประเมิน

3. จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะการรู้เรื่องการอ่านในครั้งนี้ พบว่า ยังไม่มีการศึกษาหรืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวินิจฉัยข้อบกพร่องการรู้เรื่องการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่ามีประโยชน์ต่อวงการศึกษามาก ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยสร้างแบบวินิจฉัยข้อบกพร่องการรู้เรื่องการอ่าน สำหรับนักเรียนทุกระดับชั้น

- ภัทรพร เกษสังข์. (2559). การวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด. (2558). รายงานผลการวิเคราะห์และกิจกรรมพัฒนาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษาและระดับชั้นเรียน เอกสารหมายเลข 3-7. เลย: โรงเรียนชุมชนบ้านท่าสะอาด.
- สดสวย กาวี. (2549). การสร้างชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยอุตรดิตถ์.
- สุวิทย์ สารเงิน. (2558). แนวทางการจัดการเรียนการสอนการอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) เอกสารประกอบการอบรมเรื่องการเรียนรู้เรื่องการอ่านตามแนว PISA. เลย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19.
- อุษา ปัญญอ้าย. (2556). การประยุกต์ใช้เทคนิคเอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการอ่าน วิชาชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง มนุษย์กับความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาโรงเรียนขนาดกลาง แห่งหนึ่งในจังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธี SQ3R. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.